

[Ministeren for kulturelle anliggender]

forslag. Den danske referencegruppe, bestående af repræsentanter for partierne, oplysningsforbundene, lytterforeningerne og en række andre sammenslutninger, holdt sit første møde i sidste uge.

Udredningsarbejdet skal være afsluttet i juni 1979. Der vil derefter finde omfattende høringer sted i alle de nordiske lande og i forbindelse hermed forhåbentlig en bred offentlig debat. Tidsplanen er derefter, at sagen i foråret 1980 skulle være klar til afsluttende behandling i ministerrådet, hvorefter den skal behandles i Nordisk Råd og i 1981 i de nationale parlamenter.

Jeg har ikke selv lagt skjul på og gjorde det heller ikke i mine udtalelser i radioen den 11. januar, at jeg er stærkt tiltrukket af tanken om ved hjælp af satellitteknik at sprede samtlige nordiske programmer til alle de nordiske lande. Som det fremgår af min redegørelse for det planlagte tidsforløb, så er tiden imidlertid ikke inde nu til at træffe nogen beslutning, heller ikke den beslutning, som fru Annelise Gotfredsen lægger op til: at Nordsatplanerne ikke skal realiseres.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, og jeg vil naturligvis også takke for, at det danske initiativ ikke er forstærket. Jeg havde naturligvis hellere set, at man kunne erklære, at man var på tilbagetog.

Ministeren har længe ladet forstå, at den nordiske satellit er ministerens kælebarn, og at der stilles store forventninger til dette projekt. Jeg skal ikke skjule, at jeg af flere grunde nærer bekymring for disse ambitiøse planer. Vor betrængte økonomi opfordrer jo ikke ligefrem til økonomiske udskejelser af et sådant omfang. Gennem post- og telegrafvæsenet er det oplyst, at de offentlige udgifter vil beløbe sig til henved 500 mill. kr., og hertil kommer en udgift på henved 6.000 kr. for den enkelte modtager. Selv om vi har tekniske muligheder for projektet, har vi ikke de økonomiske.

Hertil kommer, at tilslutning til et nordisk projekt i realiteten vil afskære den enkelte familie, der jo som danskere gerne vil se dansk fjernsyn, fra at vælge tilslutning til andre europæiske satellitsystemer, idet kun meget få rent økonomisk kan overkomme at være tilsluttet flere systemer.

Da der findes andre muligheder for at bringe norsk og svensk TV til Danmark – jeg sigter hermed til relæsystemer, som vil være langt mindre bekostelige – vil jeg spørge, om ministeren påtænker at nedsætte lignende reference- eller informationsgrupper – eller hvad man nu kalder det – til at undersøge andre former for TV-spredning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

En række af de problemer, som fru Annelise Gotfredsen nævnte her, er allerede undersøgt i forskellige komiteer nedsat af de nordiske radiofonier. Det materiale indgår selvfølgelig også i det endelige udredningsarbejde.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg forstår, at det indgår i udredningsarbejdet, men jeg spurgte ministeren, om man særskilt med samme kommissorium som for denne nu nedsatte gruppe vil nedsætte en gruppe, som bearbejder disse oplysninger, som er kommet fra forskellige organisationer og sammenslutninger, om en relæspredning til Danmark fra Norge og Sverige. Det er jo sådan, at satellitsystemet i væsentlig grad tjener norske og svenske interesser. Vi kan på anden måde få tilgodeset vore interesser i nordisk fjernsyn.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg ville betragte det som temmelig fantastisk, hvis man skulle nedsætte en gruppe til at studere det arbejde, der allerede er udført, i stedet for at stille det til rådighed for den referencegruppe, der er nedsat. Det må være det reelle i det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

9) Til *handelsministeren* af:

Steen Folke (VS):

»Er det regeringens politik at støtte udviklingen af formeringsreaktorer i EF?«
(Spm. nr. 475).

Skriftlig begrundelse.